

URZĄD PATENTOWY
w WARSZAWIE A45cl 8/40
OPIS PATENTOWY

Nr 30912

Kl. 33 c, 4/21

Rudolf Völkel, Berlin

Siatka na włosy, dająca się rozpościerać na płask

Zgłoszono 26 kwietnia 1940

Udzielono 8 września 1942

Wynalazek dotyczy siatki na włosy kształtu podłużnego, zaopatrzonej w taśmy do zawiązywania i dającej się rozpościerać na płask.

Znane są siatki na włosy, ukształtowane w postaci gotowych czepek za pomocą odpowiednich zapinek albo za pomocą odpowiedniego związywania siatki. Takie ukształtowanie siatek wymaga specjalnej roboty i powiększa koszty ich wytwarzania.

Ponadto znane są siatki na włosy, dające się rozpościerać na płask, kształtu podłużnego, posiadające taśmy do zawiązywania. Tego rodzaju siatki nie układają się gładko odpowiednio do kształtu głowy. Tej wady nie posiada siatka według niniejszego wynalazku. Siatka na włosy jest wykonana jako jeden płat o takim

kroju i takim rozmieszczeniu wiązań, iż po nałożeniu tej siatki na głowę daje się ona dokładnie dopasować do kształtu głowy, jak zwykły czep. Osiąga się to w ten sposób, że siatkę na włosy według wynalazku, ukształtowaną z jednego kawałka kształtu podłużnego, na brzegach podłużnych zaopatrzuje się w znane taśmy do zawiązywania, przednia zaś krawędź poprzeczna czyli poprzeczna strona czołowa posiada długość, odpowiadającą mniej więcej odległości mierzonej nad czołem pomiędzy obydwojema małżowinami usznymi, przy czym część siatki, przeznaczona dla tylnej części głowy, jest węższa od poprzecznej strony czołowej. Taka siatka na włosy w porównaniu ze znanymi siatkami posiada tę zaletę, iż znacznie prościej

a wskutek tego lepiej być może wykonana z jednego kawałka dowolnego materiału, zwłaszcza materiału siatkowego. Specjalny krój siatek, nadający im kształt dopasowany do głowy, jest zbyteczny.

Tak wykonaną siatkę można doskonale dostosować do fryzury na głowie, wobec czego powierzchnia siatki fryzjerskiej bardzo ściśle przylega do fryzury. Podłużne boki siatki fryzjerskiej układają się przy tym w zakładki względnie fałdy tak, iż głównie znajdują się po bokach głowy w pobliżu małżowin usznych.

Aby zapobiec tworzeniu się na części fryzury nad karkiem załadek, psujących fryzurę, według dalszego wykonania wynalazku siatka może posiadać kształt czworokątny, której brzeg nad karkiem zaopatruje się w taśmy do wiązania.

Jeśli według wynalazku długość brzegu nad karkiem siatki jest prawie równa odległości pomiędzy obiema małżowinami usznymi na linii włosów nad karkiem, to otrzymuje się siatkę, w której tylko w pobliżu uszu wytwarzają się zakładki przy wiązaniu taśm.

Siatkę według wynalazku nakłada się bezpośrednio na fryzurę tak, jak to się skutecznia przy użyciu zwykłych czepków. Specjalna zaleta siatki według wynalazku polega na tym, iż siatka ta daje się zdejmować gładko, a fryzura przy tym nie zostaje uszkodzona. Wystarczy, aby po rozluźnieniu nad czołem ściągniętych taśm, zsunąć siatkę na obu końcach krawędzi czołowej nieco ku przodowi. Wygładzają się wytworzone zakładki i siatkę można zdjąć od tyłu głowy, w przeciwieństwie do takich czepków, które są zawiązywane nad karkiem. Czepki takie mogą powodować uszkodzenie części fryzury na tylnej części głowy. Zwłaszcza zdejmowanie tego rodzaju czepków bez uszkodzenia fryzury jest trudne do skutecznienia.

Na rysunku przedstawiono tytułem przykładu wykonanie przedmiotu wynalazku,

a mianowicie fig. 1 przedstawia siatkę na włosy rozpostartą, a fig. 2 — siatkę, zawiązaną na głowie.

Siatka na włosy posiada, jak zwykle, dwa brzegi podłużne 1 i 2, brzeg poprzeczny tylny 3 i brzeg poprzeczny czołowy 4. Według wynalazku podłużne brzegi 1 i 2 siatki są zaopatrzone w otwory do wprowadzania taśm do wiązania 5 i 6; przedni nie wiązany poprzeczny brzeg 4 siatki odpowiada odległości pomiędzy obiema małżowinami usznymi, odmierzonej nad czołem. Część siatki, odpowiadająca tylnej części głowy, jest węższa od części czołowej 4. Taśmy do wiązania 5 i 6 są na swych końcach 5a i 6a przymocowane do brzegu tylnego 3.

W celu użycia siatki, nakłada się ją brzegiem 4 na głowę od czoła, a mianowicie tak, iż środek części 4 siatki przylega do środka czoła. Tylna powierzchnia siatki opada fałdami na tylną powierzchnię głowy w dół. Wówczas pociąga się taśmy 5 i 6, przy czym pociągnięcie to może być skuteczne poza boki na zewnątrz. Brzeg czołowy 4 siatki układa się przy tym wzdłuż linii czoła aż do małżowin usznych, podczas gdy jednocześnie obrzeże 3 nad karkiem samoczynnie obciska fryzurę poniżej linii włosów nad karkiem aż do małżowin usznych.

Jeżeli brzeg 3 nad karkiem odpowiada odległości pomiędzy małżowinami usznymi ponad linią włosów nad karkiem, to tworzenie się fałd, spowodowane pociąganiem taśm 5 i 6, musi nastąpić tak, iż fałdy 7 układają się ponad małżowinami usznymi. W tym miejscu fryzura nie zostaje uszkodzona przez tworzenie się fałd, podczas gdy z drugiej strony lokom 9, ułożonym na tylnej części głowy i nad karkiem, nie szkodzi nacisk.

Taśma, ściągana podwójnie nad czołem, oraz brzeg 4 siatki i końce taśm do wiązania 5 i 6 przytrzymują mocno włosy, ułożone w fale na przodzie głowy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Siatka na włosy, dająca się rozpościerać na płask, kształtu podłużnego z taśmami do zawiązywania, znamienna tym, że przylegające do boków głowy podłużne jej strony (1, 2) są zaopatrzone w znane taśmy do zawiązywania (5, 6), przedni zaś jej brzeg (4) o stałej długości odpowiada mniej więcej odległości pomiędzy obiema małżowinami usznymi, mierzonej nad czołem, a poprzeczna jej część, odpowiadająca tylnej części głowy, jest węższa od poprzecznej strony czołowej (4).

2. Siatka na włosy według zastrz. 1, znamienna tym, że posiada kształt czworokątny z tylnym obrzeżem (3), przytrzymywanym końcami (5a, 6a) taśmy (5, 6) do zawiązywania.

3. Siatka na włosy według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że długość jej obrzeża tylnego (3) odpowiada prawie odległości pomiędzy obydwoma małżowinami usznymi wzdłuż linii włosów nad karkiem.

R u d o l f V ö l k e l

Zastępca: inż. St. Pawlikowski
rzecznik patentowy

Fig. 1

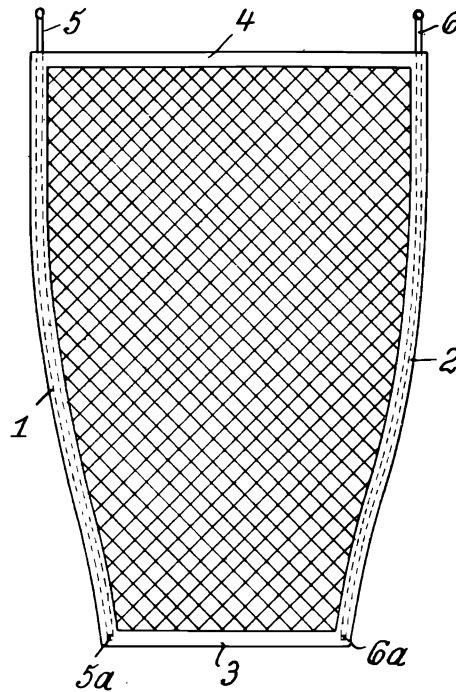

Fig. 2

